

Myötätuulta
Merimaskussa

1996/Kesä

TALKOOTYÖTÄ TARJOLLA

Merimaskun historiasta kertovaa kirjaa olemme kauan saaneet odottaa. Nyt kuitenkin on asia edennyt siten, että käsikirjoitus ja kirjaan tulevat valokuvat on valittu. Lisää kirjasta ja sen sisällöstä sisäsivuilla.

Pitkänäperjantaina, tämän pitkän talven jälkeen, auringon belottaessa pilvettömältä taivaalta vaihtuu ajatusmaailmakin jo valoisempaan suuntaan.

Kuntalaisten mielipiteitä kyseltäessä, jokaiseen talouteen jaetun lomakkeen avulla, ilmeni monen halukkuus tehdä talkootyötä. Toivottavasti tämä ei jää vain piirretyn rastin asteelle vaan kiteytyy myös teoiksi. Kaikki seuramme tarvitsevat apua: jotka pitävät puutarhatyöstä niin Kollolaan, Suvilystit/soudut tarjoaa työtä, jos rahaa löytyy, olisi Kräkilän vanha, 1770-luvulta oleva tuulimylly entisöimisen arvoinen. Viime syksyisessä lehdessämme oli seurojen yhteystiedot. Osallistuminen talkootyöhön ei kuitenkaan edellytä seurojen jäsenyyttä.

Kiitän ilmoittajiamme tuesta ja toivon lukijoita käyttämään heidän palveluitaan. Tämä lehti on tarkoitettu jokaiseen kuntamme kotiin, myös kesäasuntoihin. Jakelun suoritimme itse, jos joku lukijoista kuulee ettei naapuri ole saanut lehteä, niin Kollolasta saa.

Hyvää kevättä ja alkavaa kesää.

Puheenjohtaja
Matti Santalahti

Julkaisija:
Toimituskunta/Taitto:
Sivunvalmistus:
Painopaikka:

Merimaskuseura r.y.
Maarit Lineri, Kristiina Annala, Ulla Rantanen, Matti Santalahti.
MTM
Painola
ISSN 1238-108X

UUSI KUNNAN RAKENNUSMESTARI

Olen Merimaskulainen Jari Nordlund. Aloitin virassa huhtikuun alusta. Virka on yhdistelmävirka, johon kuuluu rakennustarkastajan ja kunnan rakennusmestarin hoitamat ympäristö ja tekniset asiat.

Näin pitkään jatkuneet sijaisjärjestelyt loppuivat.

Minut tavoittaa parhaiten numerosta 4369635. Rakennuslupa-asioissa maanantaisin klo 15.00 - 18.00.

Jari Nordlund työpöytänsä ääressä kauniina kesäpäivänä, valmiina vastaamaan uuden tehtävänsä asettamiin haasteisiin.

YLEISKAAVA

Merimaskun kuntaan ollaan tekemässä yleiskaavaa, jonka aikataulun mukaan toivotaan valmistuvan tänä vuonna.

Pohjatyönä on ollut vanhan rakennuskannan inventointi, kulttuurimaisemaselvitys ja luontoinventointi. Näin on saatu kulttuurihistorialliset ja maisemalliset näkökohdat sekä erityispiirteet sovitettua osaksi kokonaisuutta.

Yleiskaavan tarkoitus

Yleiskaavalla selvitetään samalla maanomistajien rakennusoikeus ja helpotetaan rakennuslupamenettelyä kaavoittamattomilla, varsinkin ranta-alueilla, joissa on ollut rakennuskielto eli ns. rantakaavan tarpeellisuuspäätös. Kaavasta myös näkee, mitä omille maille voi tehdä

tai mitä naapuri tai yhteiskunta voi tehdä.

Viime syksynä oli maanomistajille annettu mahdollisuus tavata kaavoittaja Sten Öhman ja esittää omia ehdotuksiaan maansa käytöstä pitäen kuitenkin silmällä kokonaisuuden muotoutumista.

Huhtikuun 1.-12. päivien välisen ajan oli kaavaluonnos virallisesti nähtävänä kunnantalon yläkerrassa. Tästä luonnoksesta ovat maanomistajat - jos on ollut tarvetta - saaneet tehdä mahdolliset huomautukset, jotka käsitellään.

Aikataulu on kuntalaisten käsissä

Kaavoittaja Sten Öhman on onnistunut alkutyössään hyvin, ainakin jos mittarina pidetään huomautusten pientä määrää.

Uusi kaavaluonnos tuodaan kuntalaisille nähtäväksi syksyllä. Tällöin on mahdollista tehdä muistutuksia tule useita, niin saamme yleiskaavan vielä tänä vuonna kunnanvaltuuston hyväksyttäväksi. Siten olisi mahdollista, että jo ensi vuonna Merimaskussa olisi koko kunnan kattava yleiskaava.

HEIKINMÄEN/HELLEMÄEN GALLUP

Haastattelut ja kuvat Kristiina Annala

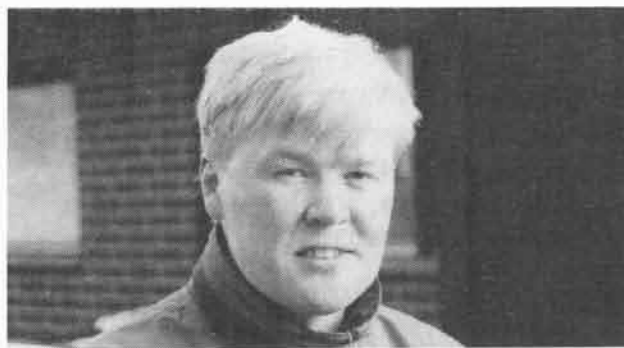
1. Mitä Sinä odotat kotiseutuyhdistykseltä?
2. Missä Merimasku-Seura on mielestäsi onnistunut/epäonnistunut?
3. Mistä asioista haluaisit lukea Myötätuulta Merimaskussa-lehdestä?

Mikko ja Airi Laurila

-asuneet Merimaskussa 4 vuotta, muuttivat Naantalista.

1. Vanhan säilyttämistä, esimerkkinä Apajan kunnosus. Vanhojen tapojen esittelyä, paikkakunnan toiminnan vireyttämistä, toisiin tutustumista. Varsinkin juuri muuttaneet eivät tunne ihmisiä.
2. Tapahtumat ovat olleet hyvin esillä ja lehti on hyvä.
3. Ajankohtaiset asiat olisivat hyvä, mutta lehti ilmestyy liian harvoin. Olemme tallettaneet kaikki numerot.

Marko Erkkilä-

- asunut 3 v Merimaskussa, sitä ennen 2 v Rymättylässä
1. Pitäisi pyrkiä tekemään ihmisistä merimaskulaisia. Kantäväestö pitää kiinteätä yhteyttä keskenään, asuntoalueilla vaihtuvuus on suuri. Yhteydenpito voisi olla aktiivisempaa, Merimasku-Seura voi olla linkki kanta-vaestön ja uusien asukkaiden välillä. Tapahtumat ovat hyvää toimintaa.
 2. Lehti on hyvä. Markku Lehdon juttuja voisi olla, ne ovat hyviä. Puutteita on selvästi uuden asukkaana "huostaanotossa" ja tiedottamisessa. Seuran toimintaa ei sittenkään tunneta vielä tarpeeksi hyvin, varsinkaan täällä rivitaloalueella. Voisi ajatella vaikka seuran esitettä, joka jaettaisiin jokaiseen postilaatikkoon.
 3. Lehti on hyvä. Historialliset jutut ovat kiinnostavia.

Maritta Heikiö ja Miska, 1-v.

- 7 v Merimaskussa

1. Tapahtumia, mutta lasten takia en ehdi osallistua varsinaiseen toimintaan. Hyödyllistä on tietää, mitä kunnassa tapahtuu.
2. Kuntaa on tuotu esille sekä oman kunnan rajojen ulkopuolella että meille kuntalaisille. Saaristolaisleima on hyvä.
3. Tiedotukset ovat hyvä asia, ja koulun toiminnasta on kiva lukea. Lehteä voisi vähän keventää esim. henkilökohtaisilla asioilla, henkilöuutisilla.

Marja Rantala ja Dino

- 3 v Merimaskussa

1. Lapset ovat pieniä, ei ole paljon aikaa toimia harrastuksissa. Apaja on hieno paikka, siellä käymme usein lasten kanssa kävelyllä.
2. Toimintaa on paljon, mutta nuorillekin saisi olla jotain. Juuri nyt olen niin iloinen kevyen liikenteen väylästä, että en halua sanoa mitään negatiivista. Pajupilli tarjoaa lapsille paljon toimintaa.
3. Lehteen on kerätty kunnan tapahtumat hyvin.

TYÖTTÖMYYS - YHTEINEN ONGELMAMME

Työttömyys näyttää edelleen synkältä kevään 1996 kynnyksellä. Keväällä 1996 työttömiä työnhakijoita on 400 000 henkilöä.

Meitä merimaskulaisiakin työttömyys koskettaa jokaista: vaikka itse olisikin työssä, naapureitamme on työttömänä. Yhtään ei lohduta sekään, että työttömyys ei ole yksin suomalainen ilmiö: EU:n alueella työttömyys on myös kaksinumeroisen luku, ja USA:ssa työllistymistä varjostaa matalapalkkaiset työsuhteet, jotka eivät elätä, kehitysmäistä puhumattakaan. Missä vika?

Missä vika, kun työtä kyllä on, mutta palkkaa siitä ei voi maksaa? Vai onko Suomi todella jo valmis, niin että mitään ei enää tarvitse tehdä?

Muutos

Joitakin vuosia sitten puhuttiin hallitusta rakennemuutoksesta, nyt puhutaan rakennemuutoksesta, jos siitäkään. Suuria muutoksia on kuitenkin käynnissä. Monia aikaisemmin tärkeitä tehtäviä ei enää tarvitse tehdä, esimerkkinä vaikka asuntojen rakentaminen suhteessa väkilukuun, kaupunkien keskustojen tyhjä jät liikehuoneistot ja kaupunkieja ympäröivät satelliittimarketit. Suurten ikäluokkien jäljeltä pienempiä asuntoja on olemassa riittävästi, eri asia on kylläkin niiden alueellinen jakautuminen. Lamaa syytetään siitä, että liikehuoneistot tyhjenivät keskustoissa. Ostovoiman vähentämisestä on luonnollisesti kysymys, mutta syytä voi etsiä laman lisäksi myös markkinoiden kylläystymiskäsitteestä: ihmisten perustarpeet on tyydytetty. Normaali järjellä varustettu ihminen ei tee ostopäätöstä vain siksi, että marketit ovat hienoja tai tarjonta on runsasta. On oltava todellinen tarve. Keinotekoisin tarpeisiin on iskenyt arvojen muuttamisen myötä muu kuin lama,

kuluttamiseen suhtaudutaan terveemmin kuin vielä viitisen vuotta sitten. Ostoparatiisista ei loppujen lopuksi löytynytkään hyvää oloa ja hyvää elämää. Niiden etsimiseen ja saamiseen ei yleensä ottaen tarvita paljon rahaa. Kävely rikkaassa merimaskulaisessa luonnossa on edelleen aivan ilmaista, ja ihmissuhteen hoitaminen on sekin arkipäivän asioita, josta ei tarvitse maksaa. Vain suurissa vaikeuksissa hakeudutaan ammattilaisten hoitoon. Onhan monesti todettu, että lähimäisen empaattinen korva on riittävän tehokas apu kohtuullisissa ongelmissa.

Ihmiset vapaiksi, koneet orjiksi

Isot organisaatiot, esimerkiksi pankit ja julkishallinto, joutuvat saneeraamaan väkeä ulos työn rationalisoinnin, säästötoimenpiteiden ja automaation seurauksena. Pankkiautomaattien tuloa tuskin moni asiakas ajatteli pankkilaisten työn kannalta. Niissähän varsin suuri osa pankkitoimihenkilöiden työstä siirrettiin asiakkaille. Samanlainen kehitys on käynyt kaupoissa: hedelmätiskillä jokainen punnitsee omanansa ja sipulinsa itse. Pian varmaan olemme tilanteessa, jossa kaupan kassakin on korvattu itsepalvelutoiminnolla. Asiakas sujauttaa itse viivakoodilla varustetut tuotteet lukijaan, antaa tilinumeroonsa, pakkaa tavarat ja menee kotiin. Verotoimistoihin ja Kelaan nämä toimet eivät vielä ole iskeneet, mutta tuskin sitäkään kovin kauan tarvitsee odottaa.

Tietokoneistuminen etenee joka tapauksessa hyvää vauhtia, ja sen myötä ennen hankalista rutiinistöistä selviytyy paljon vähemmällä. Esimerkkinä vaikka veroilmoituksen täyttö: siitä tuli suorastaan nautinto taulukkolaskentaohjelman avulla. Vuosi vuodelta tietopankki kasvaa:

ensi vuonna käytän tämänvuotista taulukkoa pohjana, jolloin teen vain muutokset. Työmäärä pienenee entisestään. Verohallinto kokeilee myös jo palkansaajien ilmoitusvelvollisuuden supistamista: verotus perustuisi virallisia teitä kulkeneisiin tietoihin.

Teollisen tuotannon automaatio käy yhtä sujuvasti, koneilla korvataan yhä useampi teollisuuden työntekijä. Suhdannous ei enää merkitsekään työttömyyden vähentymistä, niin kuin aina ennen. Rutiinityötä ei kukaan kaipaa koneilta takaisin, ainoastaan sen ylimääräisen tuoton yhteiskunnan tasuun. Ihminen vapautuu siten luovaan ja mielekkääseen työhön: suunnitteluun, ideointiin, kehitystyöhön, ajatustyöhön, filosofiaan, taiteeseen, käsityöhön. Ateenan malliin: vapaa mies ei tehnyt työtä, sen tekivät orjat. Koneet olkoot nykyajan orjamme. Mutta niiden tuotto pitää jakaa siten, että vapaat kansalaiset saavat toimeentulonsa ja kykenevät tekemään omaa mielekästä työtään, jonka ei tarvitse olla palkkatyötä.

Työn uusi määritelmä

Määritellään siis työ kokonaan uudelleen: irrotetaan työn käsite siitä maksettavasta vastikkeesta. Tottakai kaikki vastikkeen vuoksi tehtävä työkään saa edelleen kuulua työn käsitteen piiriin, mutta laajennetaan käsite koskemaan kaikkea mielekästä yhteiskunnan kannalta tärkeää toimintaa. Tällöin työtä ovat mm. kotityö, järjestö- ja yhdistystoiminta, liikunta, harrastukset, taide harrastelijankin tekemänä ja kaikki kulttuuriin liittyvä, esimerkiksi perinteen tallentaminen ja historiallisesti arvokkaiden rakennusten ja maisemien säilyttäminen ja entisöiminen.

APAJAN HISTORIAA

Kun Tärkkisten vanha verotalo sotalaitoksen uudistuksen yhteydessä 1680-luvulla hyväksyttiin entisenä ratsastalona ratsutilaksi, Tärkkisiin rakennettiin Matts Hanssonin isännöyden aikana rakuunatorppa. Torppa sai sittemmin asukkaansa mukaan nimen Munteri. Kaksisataa vuotta myöhemmin Tärkkistä koskeissa lähteissä mainitaan lyhyesti vain nimi Apajan torppa.

Apaja asutetaan

Siitä, milloin ja mitä varten Apajan torppa on samannimisen salmen rantatöyräälle pystytetty, ei ole asiakirja- eikä perimätietoja. Karttakaan ei valaise asiaa, sillä kartta puuttuu Tärkkisistä niin, 1700- kuin 1800-luvuilta. Seurakunnan kappalainen on merkinnyt rippikirjaan Apaja 1891 Kärkölästä Tärkkisiin muuttaneen muonarengin asuinpaikkana. Muonarenki on kuulunut Tärkkisten palvelusväkeen 1800-luvun alkupuolelta lähtien. Eli siitä lähtien, kun Yrjö Antinpojan ollessa isäntänä hänen veljenpoikansa (toimittuaan joitakin vuosia talossa renkinä) solmi avioliiton ja jäi muonatorpparina taloon. Hänen ja hänen jälkeensä taloon pestattujen muonatorpparien asuinpaikasta ei ole merkintöjä ennenkuin vasta Kärkölästä tulleen Juho Juhonpojan kohdalla. Munterilla oli jatkuvasti omat asukkaansa, vanha munterilainen vielä 1820-luvulla, hänen jälkeensä talon entinen emäntä lastensa kanssa ja vuosisadan puolivälistä lähtien räätäli oppipoikansa kanssa.

Kalastaja löytää Apajalle

Juho Juhonpoika muutti Tärkkisistä 1904 Lukkaraisiin ja Apaja sai uudet asukkaat. Jalmari Ranta (s.1878 Naantali) tuli Kaidan Säteris-torppa siellä 1879 syntyneen vaimonsa Elsa Adolfinan (s.Karen, käytti nimeä Laine) ja tyttärensä kanssa Apajaan. Nuorena merillä ja sen jälkeen Köylijärvellä renkinä leipänsä hankkinut Jalmari Ranta otti toimeentulonsa merestä. Seuraavien

vuosikymmenien kuluessa Apaja sai kalastaja-asukkaansa myötä uuden ilmeen.

Vuosia Apajassa asuttuaan Jalmari Ranta perimätiedon mukaan sopi isäntäväen kanssa korjausta kaipaavan tuparakennuksen omistuksesta ja sen uudelleen rakenta-

misesta. Vanhan tuvan peruskivet saivat jäädä paikalleen tämän päivän Apajan nurkan tuntumaan. Asuinrakennuksensa lisäksi Jalmari Ranta rakensi lähelle rantaviivaa suolaamon ja savustamon ja työllisti yrityksessään kausiluontoisesti useita työntekijöitä. Ikäännyttyään hän

luovutti savustamon vuokralle dragsfjärdiläiselle alan yrittäjälle.

Apajan aikaisemmista asukkaista, heidän perheistään ja tavoistaan ei enää ole tietoja. Sen sijaan tietyn ikäpolven merimaskulaiset muistavat Jalmari Rannan rauhallisen olemuksen. Pitkäjännitteisen yrittäjän

ja vielä puutarhurinakin toimineen kalastajan. Tästä osoituksena mainittakoon rantaan viettävään rinteseen perustettu harrastusta vaativa omena- ja marjatarha.

Fiinu Rannasta kerrottakoon, että hän oli syksyisin tuttu näky merellä matkalla Turkuun moottori-

veneellä ja Aurajoen rantalaiturissa myymässä, sekä tuoretta että suolattua kalaa.

Kalastajatilasta kunnan virkistysalueeksi

Jalmari ja Fiinu Ranta kuuluivat Apajaan 50 vuotta. Sinä aikana talon isäntäväkikin ehti vaihtua. Jalmari Ranta kuoli 1953, Fiinu Ranta kaksi vuotta aikaisemmin. Apajan ympäriltä sovitun määräalan vuokra-aikaa oli tuolloin perukirjan mukaan jäljellä viisi vuotta. Lempi Ranta (s. Alava s. 1897, Argentiinassa vuosia asunut Jalmari ja Fiinu Rannan tytär) osti Elli ja Santeri Vismaselta 1953 erikseen sovitun, Apajan asuinrakennukseen liittyvän maa-alan. Rajankäynti- yms toimistusten jälkeen Apaja merkittiin itsenäisenä 2,86 ha:n suuruisena tilana maarekisteriin vuonna 1959.

Lempi Rannan kuoleman 1965 jälkeen Apaja jäi hänen tyttärensä ja poikansa omistukseen. Muutaman vuoden kuluttua se jäi yksistään tyttären, Esteri Alavan nimiin.

Apaja oli joitakin vuosia vuokrattuna Turun Adventistiseurakunnan kesävirikistyspaikaksi Esteri Alavan asuessa USA:ssa ja sittemmin Tampereella. Päätettyään muutosta takaisin Yhdysvaltoihin lasten kanssa Esteri Alava ilmoitti Apajan olevan myytävänä. Vuonna 1988 Apaja siirtyi Merimaskun kunnan omistukseen.

Paula Tammelin-Nurminen

Isäntäväki Apajan parvekkeella.

KÄSITYÖN MESTAREITA

Markku Lehto

Oppipoika-, kisälli-, ja mestarikäsityönteiden aikakaudella ammattiaan sai harjoittaa vain kaupungeissa. Maaseudulla ammatinharjoittamisen vapaus tuli vasta uudella ajalla. Ensimmäisenä tämän oikeuden saivat suutarit ja räätälit v. 1680. Tämän jälkeen kului pitkä aika aina vuoteen 1739, jolloin sepän ammatti tuli luvalliseksi. Seuraavaksi saivat luvan muurarit vuonna 1756 ja lasimestarit kymmenen vuotta myöhemmin 1766. Se merkinnee aikaa jolloin maaseudun asuntoihin alkoi ilmestyä lasiikkunoita.

Myös Merimaskussa tiedetään eri ammattimiesten vaikuttaneen. Muodostui kyliä, joissa perinteisesti harjoitettiin tiettyä käsityöammattia. Maaseppiä, suutareita ja räätäleitä asui vielä 1900-luvun alkupuolella eri puolilla pitäjää. Seppiä tiedetään olleen ainakin Iskolan, Akkolan ja Taattisten kylissä. Suutari puolestaan asui Järvensuun Isotalon mailla ja "rajan takana" Lempisaaressa. Myöhemmin aikoina "Pohjalaisten suutari" muodostui käsitteeksi lähiseudun asukkaille. Räätälin palveluja oli saatavissa Akkolan rantatorpasta ja Lahdenperästä.

1870-luvulla oli Iskolan kylän Kiiman-torppa pitäjänseppä Johan Aleksander Fredikssonin asuinpaikkana ja samoihin aikoihin mainitaan toinen pitäjänseppä Karl Järnström Taattisten Leppälästä. Näihin aikoihin aloitti Akkolassa sepänammattia Johan Grönblom, Rymättylässä 1835 syntynyt mies. Mainittakoon että hänen veljensä Thomas teki samassa kylässä räätälin töitä. Johan Grönblomin viidestä lapsesta kolme jäi paikkakunnalle. Näistä kaksi omaksui isältä perityn ammatin, kolmannesta tuli maalari.

Vanhin näistä veljeksistä, Oskar otti sukunimekseen Kanerva. Hänestä ei kuitenkaan tullut seppää, vaan ajanpitkään arvostettu jopa mestarillinen maalari. Hän asettui asumaan Akkolan Niemelään, josta käsin suoritti pitkän elämäntyön. Hänen siveltimestään syntyi erilaisia puujäljitelmiä, kuten tammipintaa, joita vieläkin tapaa joissakin maa-

laistaloissa. Ehkä kuitenkin merkittävin työ hänellä oli Merimaskun kirkon remontin yhteydessä vuonna 1954. Silloin hän yhdessä toisen mestarin Karl Lundenin kanssa restauroi kirkon sisämaalaukset. Myös kunnallisiin asioihin hän vaikutti vuosikymmenien ajan.

Toinen veljeksistä, Petter Ivar otti sukunimekseen Vuori. Hänestä tuli isän koulussa toisen polven seppä. Saatuaan Lempisaaressa kartanosta sepän viran vuosisadan alkuvuosina, hän rakensi itselleen talon kartanon rantaan, pajan läheisyyteen. Suuri kartanolaitos työllisti sepän ympärivuotisesti. Pelkästään hevosten kengittäminen oli merkittävä työsarka. Sepän töiden ohella Ivar kalasteli. Hän oli myös kuten veljensäkin kunnallismies, ollen Askaisen kunnanvaltuuston ja -hallituksen jäsen pitkän aikaa.

Kolmas paikkakunnalle jäänyt veljeksistä, Frans otti sukunimekseen luonnonläheisen Tuomialhonimen. Hän valitsi myös tutun ja turvallisen sepän ammatin ja jatkoi isänsä jälkeen töitä Akkolan rannassa olleessa pajassa. Vesitie kesäisin ja rannan edite kulkeva talvitie olivat varma väylä ympäri vuoden. Näitä kulkuyhteyksiä käyttäen saatiin raakarautaa sepän tarpeisiin niin kesällä kuin talvellakin. Varsinkin talvisaikaan talolliset toivat paluukuormissaan rautaa Turku-matkoilleen. Mainittakoon että Akkolan pajassa tehdyt potkukelkat olivat "maankuuluja". Frans Tuomialhon kolme poikaa ehti myös työskennellä pajassa ennen sen toiminnan loppumista 1950-luvun alussa.

Kumpikin edellämaituista pajoista lopetti lopullisesti toimintansa näiden mestarien jälkeen. Lempisaaressa kartanolaitos koki isännän kuoleman jälkeen suuren ja perusteellisen muutoksen, jolloin paja tuli tarpeettomaksi ja Akkolan pajan

työt vähenivät maaseudun yleisessä murroksessa.

Mestarien luettelosta ei sovi unohtaa jo aiemmin mainittua "Pohjalaisten suutaria", Oskar Sjöblom'ia. Hän oli eräs viimeisistä lähiseudun ammattisuutareista. Tämä Venäjällä syntynyt joviaali herrasmies teki suutarintöitä Pohjalaisten kylässä

Killastentien varressa olleessa mökissä. Hänen elämänsä päättyi 1950-luvun taitteessa.

1900-luvulla vaikutti Lukkaraisissa ja Mälsälässä räätäli Fredrik Maurits Tillander, joka tapasi kohtalonsa työpöytänsä ääressä eräänä tammikuun iltana 1916, murhaajan yllättämänä.

Vanhempi historia tuntee myös monia torppareita ja talollisia, jotka ovat olleet puutyön mestareita, aina kirkonrakentajaa myöden. Heitä ei sovi myöskään unohtaa, vaikka näitä taitoja ei olekaan koskaan erotettu normaalista talonpoikaisesta osaamisesta.

Teollinen kehitys ja kulkuyhteyksien paraneminen lopetti vähitellen edelläkerrottujen ammattien harjoittamisen maaseudulla. Vanhojen mestarien siirryttyä rajan taa, uusia ei enää ilmestynyt. Taisipa koko taito monen ennen niin tärkeän osaamisen suhteen kadota mestarien mukana.

"MUINAISII"

Kehitys näkyy kylämme kuvassa, lähes kaikki on nykyajan vaatimusten mukaista. Merimasku on siisti ja nykyaikainen paikka asua. Kaunis ja puhdas.

Kurkistus taaksepäin aikaan, josta saatamme seuraavassa lukea jotain erilaista kuin ehkä osaisimme edes arvailla. Ei niinkään nähtyä vaan kuultua, vain ainoastaan kuultua; hän ken uskoo tarinat saa täysin luvan siihen.

Karanneen morsiamen arvoitus

Ruusumon kaupalta noin sata metriä kirkolle päin on uljas kallio. Sen huipulta avautuu upea näköala Taattistenjärven yli Karin ja Markku Aaltosen tilalle. Näköala on kaunis ja niin "sisäsuomalainen" kuin olla ja taitaa. Ihan oikea järvimaisema, meren äärellä.

Vuosisadan alun vaiheilla kulki hääseurue kirkolle tuon yllämainitun kallion ohi maantietä pitkin. Vihille oltiin menossa, kulkuvälineenä hevonen ja kiesit. Morsiamen tunteet eivät tainneet olla sulhasta kohtaan kovin intohimoiset tai edes lämpimät, koska suuren kallion kohdalla nainen syöksyi metsään huntuiineen päivineen kadoten suviseen männikköön. Niinpä kallioon juuri sille kohdalle on jäänyt valkea huntumainen kuvio. Kalliota kutsutaan siltä kohdin morsiuskallioksi. Mies, sulhanen ei kauan ihmetellyt, vaan hän lähti Amerikkaan eikä sen koomin häntä ole nähty.

Riihen kummitus

Kauan sitten kirkonkylässä pappilan kupeessa sijaitsi riihi aivan metsän reunassa. Vielä tänäänkin paikalla löytyy vanhoja perustuskiviä. Riiehessä puitiin viljaa ja oltiin tietysti nokisia, pölyisiä sekä hikisiä. Apuun tullut kulkuri saattoi yöpyä nokisena riiehessä. Juuri tuolloisena yönä on saattanut naisseurue kul-

Piirros: Irmeli Huovinen.

kea riihen ohi, kun kulkuri on pistänyt päänsä ulos ovesta. Kulkuripoloista on tietysti luultu kummitukseksi. Ja näin elää tänäänkin tarina siitä, että vanhan riihen kohdalla kummittelee öisin.

Keijujen kuutamotanssi

Tämä juttu on hyvin vanha ja kulkee suurinpiirtein näin: Rymättyläinen, merimaskulainen ja velkualainen kilpailivat siitä kuka on vahvin mies. Tarkoitus oli soutaa painaava viljalasti Kirkonsalmen yli. Merimaskulainen hävisi kilpailun, sillä ilmeisesti kummitus oli laittanut kiviä hänen veneensä perän täyteen. Kummitus kukas muu...

Kiivetessäsi Kaasavuorelle kuutamolla, pohjoistuulen ujeltaessa, tähtien tuikkiessa ja kettujen ulvoessa voit nähdä pienten keijujen tanssivan kuun valossa aamuhämärään asti kallion korkeimmalla huipulla.

Näiden pikku irvailujen myötä haasteet; Karin Aaltoselle, että hän kertoisi seuraavassa numerossa kartanon kummituksista. "Köylin Hes-

su" eli Heikki Lehtoselle; Sanainen arkku auki ja jutuiksi. Kaikki jutut paperille Merimaskuseuralle kulttuuritarinoiksi.

Kaikille perinteitä kunnioittaville: jutut esiin, perinnetieto on rikkaus!

Nimimerkki EMILI eli Kristiina Pohju-Mäkinen Satulinna.

Merimaskuseura ottaa mielellään vastaan tarinoita, mieluiten tietokonekorpulle tallennettuna. (Seurabuom.).

KUN KULTTUURIT KOHTASIVAT

Kristiina Annala

- Miten Merimasku otti vastaan karjalaiset siirtolaiset?

Professori Erik Allardtin mukaan karjalaisten evakkojen siirtyminen muualle Suomeen on tuonut suomalaiseseen yhteiskuntaan piristysruiskeen vailla vertaa. Aktiiviset, ulospäin suuntautuneet ja vilkkaat ihmiset ovat uusilla kotipaikkakunnillaan pyrkineet tarttumaan asioihin, kuten olivat tottuneet tekemään ennenkin. Miten heidät otettiin Merimaskussa vastaan, kun he tulivat ja asettuivat? Miten elämä jatkui, olivathan he joutuneet jättämään taakseen suurimman osan juuristaan ja elämästään ja tulivat tänne vain murusia mukanaan?

Seivästön vanha majakka, joka on vieläkin pystyssä luovutetussa Karjalassa.

Ennakkoluuloja ja väärinkäsityksiä

Karjalaisia pidettiin köyhänä väkenä, kertoivathan kuvat talvisodan jälkeen uudelleen rakennetuista taloista vaatimattomista oloista. Vanhat kotitalot oli monessa kylässä poltettu, kun lähdettiin venäläisten tullessa pakoon talvisodan alkaessa - vain pari viimeistä kylässä jäi pysyyn, etteivät sotilaat olisi tienneet, koska väki lähti. Kannaksen valtauksen jälkeen syksyllä 1941 ensimmäiset pääsivät palaamaan kotiin Karjalaan. Keväällä 1942 tulivat muutkin, ja poltettujen talojen sijaan rakennettiin kaikkein vähimmäismäärin, ensimmäisenä saunarakennus. Jälleenrakennus oli voimakasta. Vajaan kolmen vuoden aikana rakennettiin tuhotulle alueelle yli 22000 uutta rakennusta ja melkein 18000 rakennusta korjattiin täysin. Mutta toisen kerran lähdettiin evakkoon kesällä ja syksyllä 1944. Evakot sijoitettiin tilapäisasutukseen varsin epätasaisesti eri kuntien alueille, ja siitä seuraavista tasoitussiiirroista seurasi paljon työtä, mielihäpä, jopa väärää käsityksiä muutajien työhaluista. Lisäksi lainsää-

dännön keinoin tehtiin maareformi, jonka seurauksena paljon muitakin kuin siirtokarjalaiset saivat oikeuden asutustilaan. Siitä puolestaan seurasi, että asioiden järjestykseen laittaminen kesti paljon kauemmin kuin oli ensin ajateltu. Tilapäiseksi tarkoitettu asuminen venyi siten 6-7 vuodeksi.

Karjalaiset Merimaskussa

”Karjalaista ei tunnettu, vaikka hän asuikin oman pihan piirissä. Olihan hän sen heimon jäsen, joka ei saattanut olla paikoillaan ja odottaa, mitä hänelle annetaan, vaan koetti päästä mahdolliseen ratkaisuun omatoimisesti. Toiset kävivät katsomassa myytäväksi ilmoitettuja maatiloja, toiset olivat kyllästyneet koko maakysymykseen ja muuttivat kaupunkiin, jos suinkin sai vaikka kuinka vaatimattoman asunnon. Toiset luopuivat koko maansaanti-oikeudestaan, kun pääsivät kaupunkiin töihin ja saivat asunnon,” kuvaa tilannetta opettaja Kaapo Meripirtti kirjassaan Kylä majakan valokuvissa ja hajaannuksessa, joka

kertoo keski-Kannaksella, aivan Suomenlahden rannalla sijaitsevan Kuolemajärven Seivästön kylän historiaa.

Merimaskuun asettui Seivästön kylän väkeä. Kylä oli kuuluisa komeasta majakastaan, joka ohjasi Suomenlahden perukan laivaliikennettä. Seivästöläisiä tai heidän jälkeläisiään ovat Rankit, Olkkoset, Rusit, Junniset, Muuriset ja Roket. He saivat viljelystilain pika-asutuslain tai maanlunastuslain nojalla. Tauno Ranki (s. 1915) kertoo: ”Tulin Kaukolaan toukokuussa 1947. Kun astuin sisään Kaukolan isoon tupaan, nuori emäntä pyysi istumaan. Vastaanotto oli kylmän kohtelias. Oli tehty tilusvaihtoa Lempiisaaren kanssa, ja pääsin aloittamaan rakentamisen Kaukolan maista lohokotulla tilalla. Uuskartanosta oli lohokotut tilat Junniselle, Rokalle ja Rusille. He olivat rakentaneet puusta navetat kesällä 1946 ja asuivat Merimaskussa jo 1947 keväällä. Äitini ja siskoni olivat evakossa Karunassa. Viikon olin Merimaskussa yksin, sitten tuli muu perhe.”

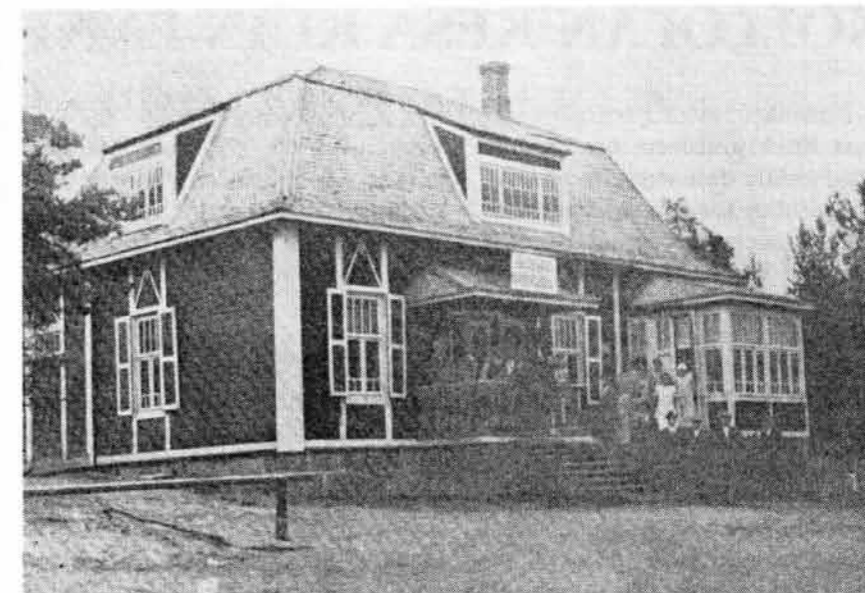
Alku aina bankalaa

Merimaskulaisten suhtautuminen tulokkaisiin oli ensin varautunutta. Vilkkaat karjalaiset yrittivät hillitä puhetta, ”olla maassa maan tavalla”. Silmätikuksi joutui helposti, jos teki jotain sopimatonta. Vastakkainasetteluja syntyi helposti nuorten miesten keskuudessa, varsinkin karjalaisten ja työväenliikettä kannattavien välillä. Melkein viikottain, aina tanssien jälkeen Askaisissa, joku kuumaverinen aloitti tappelunnujakkon. Karjalaisista pojista varsinkin kaksi tunnettiin tappelupukareiksi. Viinaa oli tietysti otettu pohjaksi.

Tauno Ranki ja opettaja Kaapo Meripirtti toimivat kunnanvaltuutettuina 1950-52. Suhtautuminen oli kunnan hallinnossakin varovaista, eikä ehdotuksia saatu helposti läpi. Karjalaisten aikaisemmin vahva sosiaalinen verkosto oli rikkoutunut eikä uutta ollut helppo luoda. Hieinan tilannetta helpotti toki se, että samasta kylästä evakkoon lähteneet pyrittiin sijoittamaan samalle paikkakunnalle. Täydellisesti tämä tuki ei tietenkään toiminut. Ristiriitoja syntyi erilaisten elintapojen kohdalla.

Henkistä, arvokasta perintöä olisi vaalittava

Yhteisten asioiden hoitamista varten perustettiin karjalaisten omia seuroja. Merimaskun-Askaisten Karjalaiset ry toimii edelleen. Kuolemajärvisäätiö, jonka sijaintipaikka on Turussa, on julkaissut kattavan

Seivästön Osuuskauppa.

Kuolemajärven historian. Karjalan Liitto on tehnyt arvokasta työtä edunvalvojana ja kulttuurin tallentajana. Mutta me nuorempi sukupolvi emme ole lähteneet aktiivisesti karjalaiseen toimintaan mukaan. Miksi? Tarinat ja niistä syntyneet mielikuvat ovat meidän yhteinen henkinen perintömme, joka ei jäänyt Karjalaan, vaikka paljon jäikin. Miltä tuntuisi, jos isovanhemmat, vanhemmat, sedät, enot, tädit ja serkut asuisivat samalla seudulla eivätkä ympäri maata?

Tämä kirjoitus on hyvä esimerkki siitä, että karjalainen perinne välittyy edelleen kertomusten kautta. Puhelinkierros Seivästöltä Me-

rimaskuun muuttaneiden keskuudessa osoitti, että kuvia ei ole otettu mukaan - kun kiireessä lähdettiin, tärkeämpiäkin asioita jäi. Mutta jos Sinulla, hyvä lukija, on valokuvia tämän kirjoituksen aiheesta, ota yhteyttä kirjoittajaan. Tehdään uusi juttu, kuvakertomus, jos kuvia löytyy.

Lähteet: Toivo Rankin ja Jaakko Olkkosen haastattelu, puhelinhaastatteluja

Kaapo Meripirtti: Kylä majakan valossa ja hajaannuksessa. Seivästön siirtoväen avustusrahoista. Uusi-kaupunki 1968.

Seivästön Osuuskauppan jälleenrakennettu päämyymälä.

KOLLOLAN KESÄ KUIN ENNEN VANHAAN

Merimasku-Seuran toiminnallisena keskipisteenä on vanhan Rymättylän tien varrella sijaitseva Kollolan torppa sekä navetta. Vanha navetta on sisustettu viihtyisäksi kesäkahvioksi, jossa kahvikupposen ohessa on mahdollisuus saada kotiseutuyhdistystietoutta. Kahviotuloilla tuetaan kotiseutuyhdistyksen toimintaa.

Jo monena kesänä ovat merimaskulaiset ja kesäasukkaat vierainneen kokoontuneet keskiviikkoiltaisain Kollolaan eri asiantuntijoiden pitämiin teemailtoihin. Kollolan pihapiirissä on perattu silakoita, tehty nokkoslankaa, ammuttu entisajan jousella, kehrätty värttinällä, tutustuttu kyrsän tekoon, vyöhyketerapiaan ja luontaistuotteisiin. Navetassa on kahvitettu kunnahallitus, vietetty Annan-päiviä, syöty Tanelinpäivän lounas sekä vietetty muita tapahtumia. Koululaiset ja päiväkotit Pajupillin lapset ovat vierailleet Kollolassa ja heille on kerrottu entisajan esineistä ja työskentelytavoista. Kaiken toiminnan tavoitteena on ollut kunnan asukkaiden yhteenkuuluvuuden ja viihtyvyyden lisääminen.

Tulevan kesän tapahtumia

Juhannuksen jälkeen, 26.6. alkaa Kollolassa tapahtua, kun ensimmäinen kunnan sivistystoimen järjestämistä alustustilaisuuksista alkaa. Keskiviikkoiltojen teemat ilmoitetaan hyvissä ajoin kuntatiedotteessa Myötätuulta Merimaskussa. Aikaisempina vuosina tilaisuudet ovat olleet mielenkiintoisia ja ne ovat vetäneet runsaasti osallistujia.

Merimaskulaisten ja kesäasukkaiden sekä heidän vieraittensa houkuttelemiseksi on tarkoitettu järjestää tänäkin kesänä Kollolan saliin näyttely, joka kertoo esinein ja kuvin aikaisempien sukupolvien asumistavoista ja kodin esineistä meille myöhempien polvien edustajille. Sinäkin voit olla omalta osaltasi mukana rakentamassa näyttelyä!

Jos Sinulla on esineitä tai valokuvia 1940- tai 1950-luvun saaristolaiskodista, niin otapa yhteyttä seuran sihteeriin Terttu Kraemeriin puh. 4369 764 tai Selja Lepistöön, joka kesäpäivisin työskentelee Kollolassa.

Näyttelyyn tutustumisen lisäksi on Kollolan pihapiirissä kesäsunntaisin mahdollisuus seurata mm., miten perunoista tehdään perunajauhoja, miten nokkoset muuttuvat langaksi ja kuinka käsimyllynkivillä jauhetaan puurojauhoja. Myös vihtojen ja luutien tekijä on paikalla.

Tule mukaan kotiseututyöhön

Kotiseututyön mahdollisuudet ja tehtävät ovat moninaiset. Yhtä aikaa vaalitaan vanhaa ja pelastetaan menneisyyttä, mutta erityisesti suunnitellaan ja toimitaan niin, että myös tulevien sukupolvien olisi viihtyisää asua omalla kotiseudulla. Tämän

päivän liikkuva ihminen haluaa yhtä aikaa etsiä entisiä juuriaan ja samalla juurruttaa itsensä uudelle kotipaikalle, jonne erilaiset elämäntilanteet ovat hänet kuljettaneet. Auttajana näissä ongelmissa voi olla kotiseututyö.

Kotiseututyö on perinteen tallentamista ja vanhan vaalimista, mutta se on ennen muuta nykypäivää: ympäristöpolitiikkaa, kulttuuripolitiikkaa, luonnonsuojelua ja kotiseudun tuntemuksen kasvattamista.

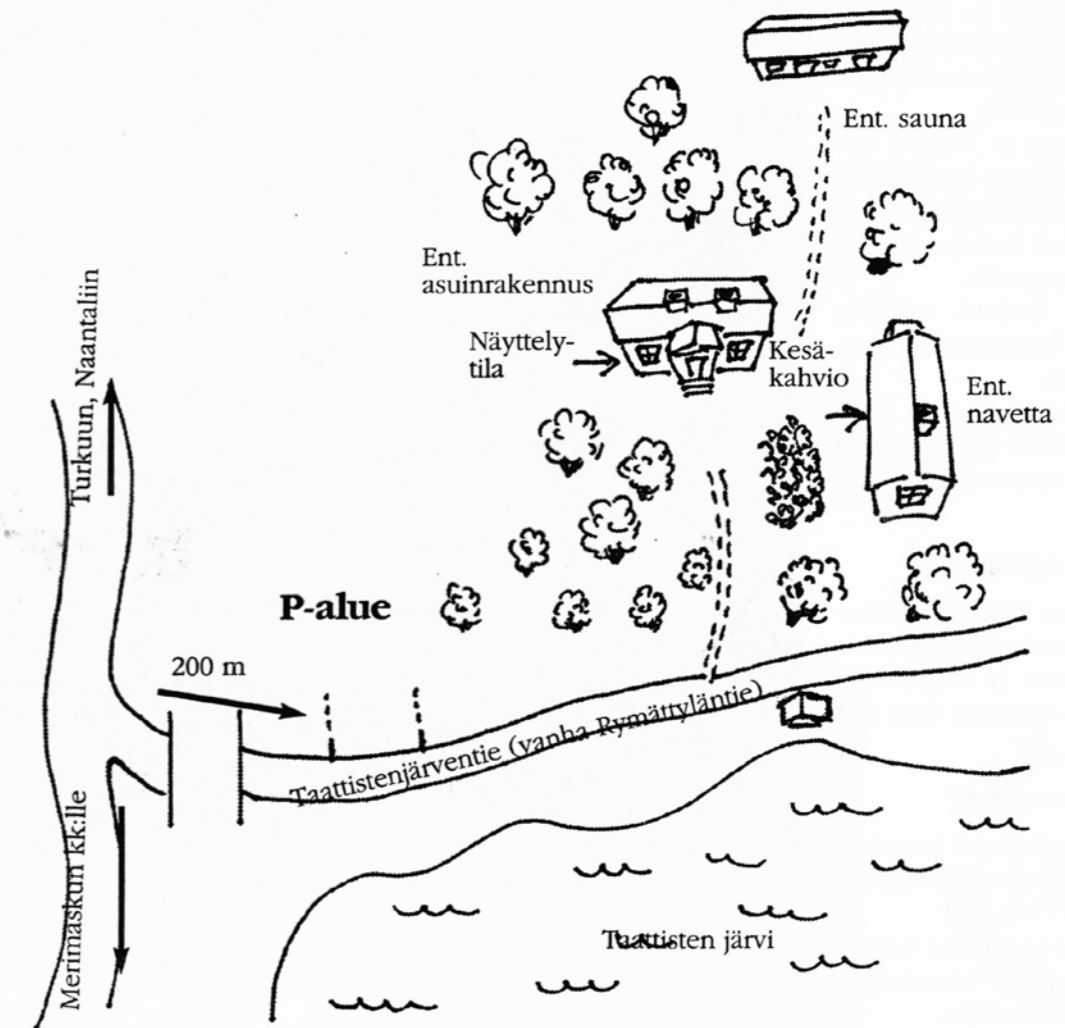
Jos Sinua kiinnostaa em. toiminta, liity jäseneksi ja tule toimintaan mukaan!

Kotiseututerveisin
Terttu Kraemer

Morsiuspari viime kesän Kollolan pääperinnenäyttelystä.

KOLLOLAN PIHAPIIRI MERIMASKUN JÄRVENSUUSSA

Kollola on entinen Merimaskun Jarvensuun kylän Isotalon torppa, joka on 1920-luvulla lunastettu itsenäiseksi. Kollolassa asui vuoteen 1987 asti Anna Tuominen (o.s. Virtanen). Hänen vanhempansa ovat asuneet torpassa ainakin vuodesta 1892 lähtien. Ennen heitä torpan on omistanut Karl Lehtinen, joka joulukuun 9. päivänä 1880 on huutokaupassa ostanut rakennukset 227 markalla. Kollola mainitaan kuitenkin jo ensimmäisen kerran nimeltä vuosien 1921-1825 rippikirjoissa. Nykyisin Kollolan omistaa

Merimaskun kunta ja se on Merimasku-Seuran hallinnassa.

Kollola sijaitsee Taattistenjärven lähetyvillä, vanhan Merimaskusta Rymättylään vievän tien varrella. Kollolaan kuuluu punaisen asuinrakennuksen lisäksi valkoiseksi rapattu navetta, jossa Merimasku-Seura pitää kahviota kesäsunntaisin 30.6.96 - 18.8.96 välisenä aikana klo 12-16 sekä keskiviikkoiltaisain 26.6.96 -31.7.96 välisenä aikana klo 18-20.

Kollolan viihtyisässä pihapiirissä voi aistia vielä vanhanajan herkan

tunnelman; pihalla on omenapuita, marjapensaita, kukkaistutuksia sekä lukematon määrä erilaisia kasveja. Rakennukset irtaimistoinen ovat itseasiassa museonomaasia. Kuitenkin ne halutaan säilyttää ns. kotiseututalona, jolloin rakennuksia voidaan käyttää laaja-alaisempaan toimintaan kuten pienimuotoisten tilaisuuksien, näyttelyiden ym. järjestämiseen.

Pistäydy Kollolaan kahville.

MIKÄ ON MIEHIÄN SEURAKUNTAMME UUSI KANTTORI

Hän on syntynyt vuonna 1970 ja kotoisin Turusta. Otavan saarella hän kuitenkin vaikuttanut, ensin Rymättylän seurakunnan vs. kanttorina vuodesta 1988 ja toiminut Naantalin ja Rymättylän seurakuntien suntiona, hautausmaanhoidtajana ja haudankaivajana.

Hän myös ideoi ja toteutti Rymättylän kirkonkellojen heilutuslaitteiston vaihtoprojektin syksyllä 1995 jatkaen ensi kesänä kellojen kielen ripustuksen korjaamisella.

Merimaskun kirkon urkujen hankkiminen ja asentaminen kuuluu myös Markolle.

Nousiaisten kanttorina hän toimi vuodet 1989 - 1990 ja Naantalin seurakunnan vs. kanttorina vuodesta 1988.

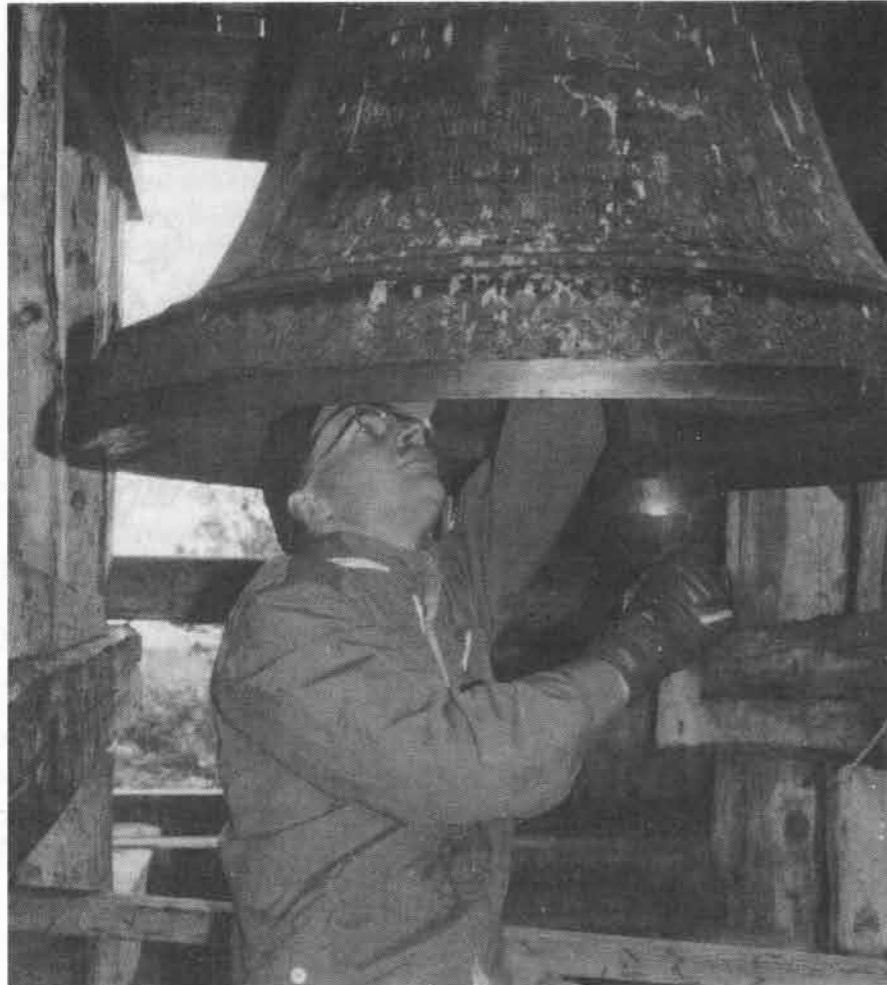
Entäpä opinnot?

Sibelius-Akatemian kirkkomusiikkosastolla hän viimeistelee musiikin maisterin tutkintoa ja valmisteele urkujensoiton A-tutkintoa Kari Jusilan johdolla.

Mitä muuta?

Lahden urkuviikolla hän konsertoi urkurina ja on palkattuna urkujenviittäjänä.

Erikoisaloikseen mies tuntee urkusovitukset, show-konsertit ja humoristisen urkumusiikin.

Kanttori Hakanpää virittämässä kirkonkelloja?

Eiköhän toivoteta tervetulleeksi Merimaskuun näin monipuolinen mies ja koeteta käyttää hänen taitojaan myös kirkon ulkopuolella hyödyksi.

MERIMASKU-KIRJA LOPPUSUORALLA

Loistava lahjaidea merimaskulaisten käyttöön vielä tämän vuoden aikana

Noin vuosi sitten kokoontui Pajupilliin työryhmä joka koostui Lounais-Suomen ympäristökeskuksen, Varsinais-Suomen Liiton, Merimaskun kunnan, Saariston kulttuuridentiteetti-projektin, Turun maakuntamuseon, Turun yliopiston- ja Merimasku-Seuran edustajista. Tarjoituksena oli selvittää mahdollisuus julkaista FK Sanna Kupilan laatima käsikirjoitus Merimasku-kirjaksi.

Monien vaiheiden jälkeen kirja on nyt alustavasti luettu ja hyväksytty ja odottaa taittovaihetta.

Kirjasta tulee noin 200-sivuinen. Kuvia, piirroksia ja karttoja n. 300 kappaletta. Lisäksi taitettavia isoja karttoja parisen kappaletta. Painosmäärä on 1.000 kpl. Kansilehti on 4-värinen muut sivut 2-värisiä.

Sisältöä: Merimaskun muotutuminen itsenäiseksi, asutuksen vaiheet, vanha rakennuskanta, kulttuu-

rimaisema, kuntalaisten nykypäivän identiteettiä ja rakennusperinteen säilyttäminen ja hoito. Kirja tulee myyntiin lokakuun -96 lopulla ja tulee maksamaan 120,- ja ennakkoon tilanneille 100,-.

Seuramme tulee hoitamaan sekä ennakko- että muun markkinoinnin omakustannushintaan.

tairossa talonpito eikä paljossa väessä...

Kun arvostat luotettavaa ja ystävällistä vakuutuspalvelua, ota yhteys vakavaraiseen Varsinais-Suomen Lähivakuutukseen.

Lähivakuutus tunnetaan joustavana ja oikeudenmukaisena korvausratkaisujen tekijänä.

HOIDAMME KAIKKI PERHEESI TAI YRITYKSESI VAKUUTUSASIAT.

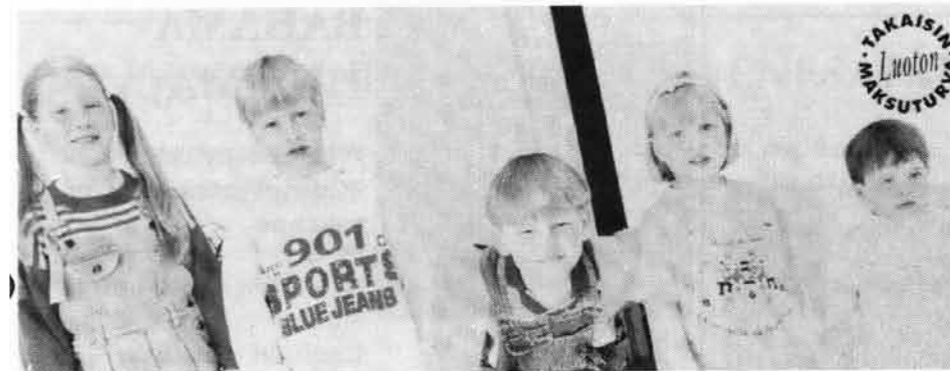
YSTÄVÄLLISESTI

Sibeliuksenkatu 3 20110 TURKU puh. 233 4400

Keskuskaari 1 21250 MASKU puh. 432 9501

Mannerla 21140 RYMÄTTYLÄ puh. 252 1971

VIISI HYVÄÄ SYYTÄ OTTAA ASUNTOLAINA MAAN KATTAVIMMALLA TAKAISINMAKSUTURVALLA.

Osuuspankista sinulla on mahdollisuus saada lainaasi maan kattavin turva. Luoton Takaisinmaksuturva auttaa lainasi hoitamisessa, jos tulosi pienenevät esim. tapaturman, sairauden tai työttömyyden johdosta. Lisäksi se sisältää turvan kuoleman tai tapaturmaisesta pysyvän haitan varalta. Kysy lisää Takaisinmaksuturvasta omasta Osuuspankistasi.

Lainasta lomaa Vapaa Vuosilla

Osuuspankissa voit ottaa uuteen tai vanhaan lainaan Vapaa Vuodet. Vapaa Vuosilla saat kuukausimaksuihin alennusta tai kokonaan lyhennyksistä vapaita vuosia. Vapaa Vuosien avulla voit toteuttaa toiveesi - lomailta, tehdä hankintoja tai vaikka säästää. Tule lähimpään Osuuspankkiin, selvitetään yhdessä,

kuinka helposti sinullekin järjestyy lainasta lomaa Vapaa Vuosilla.

Turvallinen ja joustava asuntolaina Osuuspankista.

Suunnitteletko oman asunnon ostoa tai vaihtoa suurempaan? Osuuspankin asunto- tai remonttilainalla toteutat toiveesi. Osuuspankin laina on mitoitettu koroltaan, maksuaikataulultaan ja muilta ehdoiltaan mahdollisimman joustavaksi ja edulliseksi. Lisäksi voit nyt saada osalle lainaasi valtiontakauksen. Ja vaikka et olisikaan Osuuspankin asiakas, pyydä silti tarjoustamme kaikin puolin turvallisesta lainasta.

MERIMASKUN OSUUSPANKKI
MUKANA ELÄMÄN ERI KÄÄNTEISSÄ

Tilanteen ennakointi ei aina ole helppoa. Paremmallekaan kuljettajalle.

Turvallisesti
VARPPEENAUKIO 1, RAISIO,
p. 010 515 389, fax 010 514 8330

Vietä huoleton kesä!
Me hoidamme pankkiasiasi puolestasi.

LIEDON SUOPANKKI SÄÄSTÖPANKKI, NAANTALI
Luostarinkatu 22, puh. 434 1122

BAHAMA-HUVIMAJA

-Viimeisteltyä laatua.
-Kaksinkertainen seinärakenne.

Nauti puutarhasi loistosta Suomen viileänä suvi-iltana lämpimässä majassa.

Tule tutustumaan, maja vapaasti nähtävänä Raisiossa, Peltopohjankatu 31.
Puh. 438 9599 Raija Vahteri

KENKÄ-KIKKA

Kenkiä koko perheelle

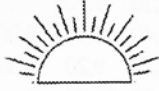
Henrikinkatu 2 Naantali
(Kaupungintaloa vastapäätä)
Puh. 435 0087

ONKO TULEVA ELÄKKEESI RIITTÄVÄ?

Vai haluaisitko kasvattaa sitä?
Tule käymään Pohjolaan!
Katsotaan miten täydentäisit lakisääteistä eläkettäsi eläkevakuutuksella ja mitä se sinulle maksaisi. Turku, Yliopistonkatu 21, puh. 2675 111
Raisio, Tasalanaukio 5, puh. 4382 507
Kaarina, Kuskinkatu, puh. 2435 155

POHJOLA-YHTIÖT

KANTA-ASIAKAS

AURINKO OPTIIKKA

SILMÄLASIT-NÄÖNTARKASTUKSET-PIILOLASIT

Luostarinkatu 27, 21100 NAANTALI Puh. 435 3551

VYÖHYKETERAPIAA MERIMASKUSSA

Helpotusta allergiaan, särkyihin, kramppeihin, jännitykseen.

Luonnonlääket. tri Charles Ersdalin menetelmällä.

Kristiina Annala
Timonpolku 4
21160 MERIMASKU
P. 436 9693

Autoilija Jorma Honka

Maankuljetus ja sepelitoimitukset

puhelin 4369 753
auto 949-747 490

SUORAMYNTI OSSI RANKI

-mansikka
-varhaisperuna
-herne
-avomaankurkku

Puh. 436 9160
9400-120160

RANTAMAKASIINI JA VIERASVENESATAMA UUSIUTUVAT

Jo kuusi vuotta käsityö- ja taidenäyttelyjä

Kirkonkylän kesään on jo kuuden vuoden ajan kuulunut perinteisten käsitöiden myynti Rantamakasiinissa. Merimaskulaiset käsityön taitajat, ovat tuoneet sinne tuotteitaan myyntiin ja ovat oppineet sen tuntumaan omakseen. Makasiiniin on tullut tutustumaan noin 10 000 vierasta vuosittain. Kävijöiden joukossa on myös paljon matkailijoita. Näyttelyt ovatkin tunnettuja paitsi Merimaskussa, myös pitkällä kunnan rajojen ulkopuolella.

Merimaskun kunta on järjestänyt käsitöiden myynnille ja taidenäyttelyille puitteet. Lounais-Suomen käsi- ja taiteellisen oppilaitoksen opiskelijat Leena Antola ja Anita Sula ovat käsityöprojektin puitteissa keränneet tietoa merimaskulaisesta perinteestä uusien käsityömallien pohjaksi. Heidän työnsä on kantanut hedelmää lukuisten merimaskulaisten käsityöntekijöiden töinä, joita Rantamakasiinissa on kesäisin myyty.

Käsityöprojekti on harppaamassa uuteen vaiheeseen

Käsitöiden myynti Rantamakasiinissa siirtyy kesällä 1996 tuoreelle yritykselle. Lähdemme luotsamaan käsityöprojektissa jo mukana olevia ja uusia mukaan haluavia eteenpäin myymällä heidän tuotteitaan Rantamakasiinissa kesäisin. Talvikautena kehittelemme heidän kanssaan uusia tuotteita saaristolaisuutta, perinteitä ja merimaskulaisuutta kunnioittaen.

Merimaskun vierasvenesatama kahviloineen tulevat samaten kesällä hoidoimme. Kahvilatilojen ilme on uudistunut. Lisää uutta ilmettä tuovat ala- ja yläkerran tilojen yhdistäminen. Näyttelyihin pääsee nyt tutustumaan aina kun venesatama ja kahvila ovat avoinna eli päivittäin kello 7-22.

Kahvilan tiloihin tulee myyntiin myös saariston maatilojen tuotteita. Veneilijät, matkailijat ja paikalliset voivat täydentää niistä ruokavarastojaan tuoreilla tuotteilla.

Tulevana kesänä ja tuonnempina

Olemme ottaneet tavoitteeksemme kehittää yrityshankkeesta tulevina vuosina kokonaisuuden, johon edellä mainittujen lisäksi tulee kuulumaan myös Merimaskun ja sen ympäristön saaristokuntien matkailupalvelujen myyntiä ja markkinointia. Nyt ensimmäisenä kesänä tarjoamme matkailuneuvontaa.

Kesän aikana Rantamakasiinissa ja venesatamassa järjestetään monenlaisia tapahtumia, joista esimerkkinä voi mainita käsityönäyttökset, joihin vieraat voivat tutustua kokeilemalla ja katselemalla. Halukkaille pyrimme järjestämään käsityökurssia talvikaudella saariston rauhallisessa ympäristössä.

Toivotamme kaikki Rantamakasiinin ja vierasvenesataman kanta-asiakkaat ja uudet vieraat tervetulleiksi kahvilaan, tutustumaan näyttelyihin ja kyselemään lisää Rantamakasiinin tulevasta toiminnasta!

Katriina Siivonen
Anita Sula

TURKU, Kauppatori–NAANTALI–MERIMASKU 2 2.5.1996 ALKAEN

Kupitt.Turku asema Ktori NLI Heik. Meri mäki masku					Meri Heik. maskumäki NLI Turku Kupitt. Ktori asema							
→ → → → →					→ → → → →							
K	6,55	7,25	7,35	7,40	K	I	6,05	6,10	6,20	6,50	7,00	
O	7,50	8,20	8,30	8,35	O	7,05	6,55	6,55	7,10	7,40		
U	---	---	9,25	9,30	U	7,20	7,25	7,40	8,10	8,20		
L	9,30	10,00	10,10	10,15	L	7,00	8,35	8,40	8,50	9,20	9,30	
U	11,30	12,10	12,20	12,25	U	R	9,30	9,35	9,50	10,20		
P	12,45	13,20	13,30	13,35	P		12,25	12,35	12,50	13,20		
Ä	13,45	14,20	14,30	14,35	Ä		13,35	13,45	14,05	14,35		
I	13,50	14,00	14,30	14,40	I	I	14,35	14,45	15,00	15,30		
V	14,35	14,45	15,20	15,30	V	15,00	15,15	15,20	15,35	16,05		
I	15,35	15,45	16,20	16,30	I		15,35	15,45	16,00	16,30	16,40	
N	16,40	17,20	17,30	17,40	N	15,45	16,40	16,45	17,00	17,30		
Ä	18,00	18,30	18,40	18,45	Ä	R	17,35	17,40	18,10	18,40		
	19,20	19,50	20,00	20,05								
L	7,50	8,00	8,30	8,40	L		6,15	6,20	6,30	7,00	7,10	
O	10,00	10,25	10,45	10,50	O	R	7,20	7,25	7,40	8,10	8,20	
M	12,00	12,30	12,40	12,45	M	8,25	8,45	8,50	9,05	9,35	9,45	
A	13,50	14,00	14,30	14,40	A		10,50	10,55	11,10	11,40	11,50	
P	14,55	15,30	15,40	15,45	P				12,10	12,20	12,50	
Ä	15,35	15,45	16,20	16,30	Ä		13,45	13,50	14,05	14,35		
I	16,40	16,50	17,20	17,30	I	R	15,45	15,50	16,00	16,30	16,40	
V	18,00	18,30	18,40		V	15,55	16,35	16,50	17,00	17,30		
I					I		18,30	18,35	18,45	19,15		
Perj.	19,50	20,00	20,25	20,35	Perj.		20,10	20,20	20,50			
L	9,00	9,10	9,40	9,50	L	7,45	8,00	8,05	8,15	8,45	8,55	
A	11,10	11,25	12,00	12,10	A	R	9,55	10,05	10,15	10,45	10,55	
U	12,20	12,55	13,05	13,10	U				12,05	12,15	12,50	13,00
A	13,10	13,20	13,55	14,05	A		13,10	13,15	13,25	14,00	14,10	
N	14,35	15,10	15,20	15,25	N				14,50	15,00	15,35	15,45
T	16,38	16,45	17,20	17,30	T	15,00	15,25	15,30	15,45	16,20		
A	17,58	18,05	18,35	18,45	A	R	18,25	18,30	18,40	19,10	19,20	
I	19,40	19,50	20,20	20,30	I				20,10	20,20	20,50	21,00
S+ +8,40	8,45	9,10	9,20		S	++	9,00	9,05	9,15	9,45		
U	+	10,05	10,35	10,45	U	++			10,05	10,15	10,45	10,55
N	++	10,30	11,05	11,15	N	+	10,50	10,55	11,05	11,40		
N	11,00	11,10	11,35	11,45	N	++	11,20	11,25	11,35	12,10	12,20	
U	12,50	13,15	13,25	13,30	U				13,15	13,25	14,00	14,10
N	15,40	15,50	16,20	16,30	N		14,25	14,30	14,45	15,20	15,30	
T	18,00	18,10	18,40	18,50	T		16,05	16,10	16,25	17,00	17,10	
A	20,50	21,00	21,30	21,40	A		18,25	18,30	18,45	19,15	19,25	
I					I		19,45	19,50	20,05	20,35	20,45	

HUOM!

Rautatieasemalle matkaavat vaihtavat autoa **RAISIOSSA** kaupungintaloa vastapäätä **MIKKELÄSTÄ** tulevaan autoon.

TLO/Y.FÖRBOM Oy
satakunnantie 164
20320 TURKU
aikataulutiedustelut puh. 01008822

Maatilamatkailua Taattisten tilalla.

Kokouksia, retkeilyä,
leivontaa,

ratsastusta ja hevosajelua
Veikolla ja Tytöllä.

Majoitusta pakarissa ja kah-
dessa mökissä.

Yhteydenotot:

Karin ja Markku Aaltonen
Taattinen, 21160 Merimasku
921-4369 583 tai 9400-828108

TAATTISTEN TILA

LIPUT HULMUAMAAN JA VIIRIT LIEHUMAAN

Me yksityiset suomalaiset liputamme yleisesti ottaen aivan liian vähän. Se on aivan totta, mutta siihen on joskus ihan käytännöllisetkin syynsä. Työssä käyvien on vaikeata olla aamulla paikalla, kun lippu pitäisi nostaa ja auringon laskeissa, jolloin lippukin pitäisi laskea ollaan vielä työpaikalla.

Suomessa on kuitenkin liputusvapaus. Käyttäkäämme tilaisuutta näin kesällä hyväksemme ja liputtaakamme iloisesti vaikka joka päivä, ottaen tietenkin huomioon, mitä lipun käytöstä erikseen on säädetty:

Lippu nostetaan salkoon aamulla klo 8.00 ja lasketaan auringon laskeissa, kuitenkin viimeistään klo 21.00. Muutamia poikkeuksia on, kuten itsenäisyyspäivä, jolloin lippu lasketaan klo 20.00. Juhannuksenhan kaikki muistavatkin: Lippu nostetaan liehumaan Juhannusaattona klo 18.00 ja lasketaan vasta seuraavana päivänä, Juhannuspäivänä klo 21.00.

Älä pidä lippusalkoasi murheellisen tyhjänä silloinkaan, kun et ehdi hoitaa lippua säällisesti. Nosta silloin salkoon oman asuinkuntasi

maakuntaviiri. Meillä Varsinais-Suomessahan se on punakeltainen, mutta voit toki valita vaikka oman synnyinmaakuntasi väreissä olevan viirin.

Viirin käyttö on vapaampaa, kuin lipun. Se saa liehua salossa yötä päivää vaikka vuoden ympäri. Viireistä ja lipuista ja niiden käytöstä antaa lisätietoja:

Suomalaisuuden liitto
puh: 90- 442 824
Varsinais-Suomen Liitto
puh: 921- 232 9000

TIKKURILAN TEHO Perinteiset arvot kunniaan!

Puolikiiltävä ja kestävä Teho suojaa tehokkaasti puurakennuksia. Herrasmiesmaalaritkin suosittavat Tehoa ulkoseiniin, ikkunapuitteisiin ja aitoihin.

**Naantalin
Rakennuspuu**

Taimontie, puh. 4351 358

Liity nyt Merimasku-Seuraan! Täytä allaoleva kortti, niin lähetämme Sinulle jäsenmaksukuitin.

Liityn jäseneksi Merimasku-Seuraan

Nimi:

Osoite:

Yhteyteni Merimaskuun:

Olen kiinnostunut toimimaan hallituksessa/
lehtitoimikunnassa/Kollolan kesäkahvilassa/
perinteen kerääjänä/muussa toiminnassa,
missä:

Ideani seuran toimintaan:

Merimaskussa _____/_____ 1966

Allekirjoitus: _____

Kirje-
maksu

Merimasku-Seura ry.
Sihteeri Terttu Kraemer

21160 Merimasku